

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: Z. B.**, bytem „X“, proti **žalovanému: Obecnímu úřadu Povrly, stavební úřad**, se sídlem Mírová 165, 403 32 Povrly, **v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se prostřednictvím podané žaloby domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného Obecního úřadu Povrly ve věci dodatečného povolení stavby „*ÚL, Lysá-úprava NN*“. Žalobce v žalobě uvedl, že Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutím ze dne 31.3.2014, č.j. 41/UPS/2014-3, zrušil dodatečné povolení na předmětnou stavbu a žalovanému vrátil věc k novému projednání, avšak žalovaný o dané věci doposud nerozhodl. Z tohoto důvodu žalobce podal předmětnou žalobu, aby se domohl svých práv ve věci stavby, jež se ho dotýká.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), soud usnesením odmítne žalobu, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, a nelze proto v řízení pokračovat.

Při posuzování žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Nezbytnou podmínkou v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je podle ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. bezvýsledné vyčerpání procesních prostředků, které jsou k ochraně proti nečinnosti k dispozici ve správním řízení. Uvedená podmínka vychází z celkové koncepce správního soudnictví v České republice, která je založena na subsidiaritě ochrany veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob ve správním soudnictví oproti ochraně, která je těmto právům

poskytována v rámci veřejné správy. Před použitím některé ze žalob ve správním soudnictví je tedy nutné vždy vyčerpat řádné opravné prostředky či jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem. Tato zásada je v obecné rovině vyjádřena v ustanovení § 5 s.ř.s. a pro jednotlivé typy žalob je konkretizována v ustanoveních § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s.ř.s. Takovým prostředkem ochrany proti nečinnosti je ve správním řízení žádost k nadřízenému správnímu orgánu podle ustanovení § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jinak řečeno – domáhá-li se žalobce ochrany před nečinností správního orgánu u soudu, musí tak nejprve učinit v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 správního řádu u nadřízeného správního orgánu, a teprve pokud by taková žádost nebyla úspěšná, může podat správní žalobu, o čemž svědčí ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu – viz např. rozsudek ze dne 27.11.2011, č.j. 1 Ans 3/2011-54, www.nssoud.cz.

Vzhledem k právě uvedenému se soud písemností ze dne 8.1.2015, č.j. 15A 95/2014-3, u Krajského úřadu Ústeckého kraje, jakožto nadřízeného správního orgánu žalovaného, dotázal, zda žalobce před podáním této žaloby v souladu s ustanovením § 80 správního řádu vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Krajský úřad Ústeckého kraje písemností ze dne 15.1.2015, č.j. 19/PL/2015, JID: 7788/2015/KUUK, soudu sdělil, že mu ze strany žalobce před podáním žaloby ve věci správního řízení o dodatečném povolení stavby „ÚL, Lysá-úprava NN“ nebyl doručen žádný podnět či žádost dle ustanovení § 80 správního řádu k přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. V tomto směru Krajský úřad Ústeckého kraje doplnil, že všechna podání, jež mu byla žalobcem doručena, posoudil v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu, tj. dle obsahu, a nikoliv dle jejich označení. Po posouzení všech doručených podání z uvedeného hlediska Krajský úřad Ústeckého kraje nedospěl k závěru, že by některé z těchto podání představovalo podnět směřující k uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Dle Krajského úřadu Ústeckého kraje tímto podnětem nebylo ani podání žalobce ze dne 4.8.2014, jež bylo označeno jako „*Věc: Ochrana proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu*“ a které k výzvě soudu předložil žalovaný. Je tomu tak proto, že žalobce tímto podáním jednoznačně brojil proti sdělení žalovaného, č.j. SU/564/2014/bfr, ve věci odstranění stavby „ÚL, Lysá-úprava NN“ a předcházejícímu sdělení žalovaného ze dne 5.6.2014, čili jde o zcela jiný předmět řízení. Krajský úřad Ústeckého kraje proto předmětné podání žalobce ze dne 4.8.2014 posoudil jako podnět ke zrušení těchto sdělení. Krajský úřad Ústeckého kraje proto z tohoto důvodu podání žalobce usnesením ze dne 1.9.2014, č.j. 342/UPS/2014, postoupil žalovanému k vyřízení.

Z uvedeného je dle soudu zcela patrné, že se žalobce před podáním této žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného u Krajského úřadu Ústeckého kraje, jakožto nadřízeného správního orgánu, nedomáhal postupem dle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu ochrany proti nečinnosti žalovaného. Jestliže byl žalobce oprávněn se v dané věci obrátit na nadřízený správní orgán s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného dle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu, a přesto tak neučinil, je zřejmé, že nevyčerpal možné prostředky ochrany před nečinností ve správním řízení. Vzhledem k této skutečnosti soud konstatuje, že zde chybí nezbytná podmínka řízení uvedená v ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s., která má za následek, že podanou žalobu nelze věcně projednat. Z tohoto důvodu soudu nezbylo, než předmětnou žalobu s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítnout, když v souzené věci nebyly splněny podmínky řízení, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný.

V důsledku odmítnutí žaloby soud současně v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů.

O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť ze strany žalobce nebyl uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **lze podat** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 16. března 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová